॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

र्शिमरंसि ख्ययांय त्वा ख्ययं जिन्व प्रेतिरिस् धर्माय त्वा धर्मं जिन्वान्वितिरिस दिवे त्वा दिवं जिन्व संधिरेस्यन्तिरेख्याय त्वान्तिरेख्यं जिन्व प्रतिधिरेसि पृथिव्यै त्वां पृथिवीं जिन्व विष्टम्भोऽिस वृष्ट्यै त्वा वृष्टिं जिन्व प्रवास्यहे त्वाहंर्जिन्वानुवासि रात्रियै त्वा रात्रिं जिन्वोशिगंसि॥१॥

वसुंभ्यस्त्वा वसूं श्चिन्व प्रकृतों ऽसि रुद्रेभ्यंस्त्वा रुद्राश्चिन्व सुदीतिरंस्यादित्येभ्यंस्त्वा ऽऽदित्याञ्चिन्वौ जों-ऽसि पितृभ्यंस्त्वा पितृश्चिन्व तन्तुंरिस प्रजाभ्यंस्त्वा प्रजा जिन्व पृतनाषाडंिस पृशुभ्यंस्त्वा पृशूश्चिन्व रेवद्स्योषंधीभ्यस्त्वौषंधीर्जिन्वाभिजिदंिस युक्तग्रावेन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वाधिपतिरिस प्राणायं॥२॥

त्वा प्राणं जिन्व यन्तास्यंपानायं त्वापानं जिन्व स्र्सर्पो-

ऽसि चर्ख्युंषे त्वा चर्ख्युंर्जिन्व वयोधा असि श्रोत्रांय त्वा श्रोत्रं जिन्व त्रिवृदंसि प्रवृदंसि संवृदंसि विवृदंसि सःरोहोंऽसि नीरोहोंऽसि प्ररोहोंऽस्यनुरोहोंऽसि वसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिरसि॥३॥

उशिगंसि प्राणाय त्रिचंत्वारि श्रिचा ॥—————[१] राज्ञ्यंसि प्राची दिग्वसंवस्ते देवा अधिपतयो-

ऽग्निर्हेतीनाम्प्रंतिधर्ता त्रिवृत्त्वा स्तोमंः पृथिव्याः श्रंयत्वाज्यंमुक्थ- मव्यंथयथ्स्तभातु रथंतरः साम् प्रतिष्ठित्ये विराडंसि दिख्यणा दिग्नुद्रास्ते देवा अधिपतय इन्द्रों हेतीनाम्प्रंतिधर्ता पंश्चद्रशस्त्वा स्तोमंः पृथिव्याः श्रंयतु प्रउंगमुक्थमव्यंथयथ्स्तभातु बृहथ्साम् प्रतिष्ठित्ये सम्माडंसि प्रतीची दिक्॥४॥

आदित्यास्ते देवा अधिपतयः सोमो हेतीनाम्प्रतिधर्ता संप्तदशस्त्वा स्तोमंः पृथिव्याः श्रंयतु मरुत्वतीयंमुक्थ-मव्यंथयथ्स्तभातु वैरूपः साम् प्रतिष्ठित्ये स्वराडस्युदींची दिग्विश्वे ते देवा अधिपतयो वरुणो हेतीनाम्प्रतिधर्तैकं-विर्शस्त्वा स्तोमंः पृथिव्याः श्रंयतु निष्केंवल्यमुक्थमव्यंथयथ्र

वैराज साम् प्रतिष्ठित्या अधिपत्यसि बृह्ती दिङ्ग्र र्तस्ते देवा अधिपतयः॥५॥

बृह्स्पतिर्हेतीनाम्प्रंतिधर्ता त्रिणवत्रयस्त्रिष्शौ त्वा स्तोमी पृथिव्याः श्रयतां वैश्वदेवाग्निमारुते उक्थे अव्यथयन्ती स्तभीताः शाकररेवते सामनी प्रतिष्ठित्या अन्तरिख्यायर्षयस्त्वा प्रथम्जा देवेषुं दिवो मात्रंया वरिणा प्रथन्तु विधर्ता चायमधिपतिश्च ते त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे सुंवर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु॥६॥

अयम्पुरो हरिकेशः सूर्यरिशम्स्तस्यं रथगृथ्मश्च रथौजाश्च सेनानिग्रामण्यौ पुञ्जिकस्थला चं कृतस्थला चाँप्सरसौ यातुधानां हेती रख्यार्शस्य प्रहेतिर्यं देख्यिणा विश्वकर्मा वस्य रथस्वनश्च रथेनिवश्च सेनानिग्रामण्यौ सेनका चे

प्रतीची दिङ्गरुतंस्ते देवा अधिपतयश्चत्वारि र्श्यचं॥२॥॥————[२]

यातुषाना हुता रख्याशस् प्रहातर्य दाख्युणा विश्वकम्। तस्य रथस्वनश्च रथेचित्रश्च सेनानिग्रामण्यौ मेनका च सहजन्या चाँप्सरसौ दुङ्कावंः पृशवो हेतिः पौरुषयो वधः प्रहेतिर्यम्पश्चाद्विश्वव्यंचास्तस्य रथंप्रोत्श्चासंमरथश्च सेनानिग्रामण्यौ प्रम्नोचंन्ती च॥७॥

अनुस्रोचंन्ती चाप्सरसौ सूर्पा हेतिर्व्याघ्राः प्रहेतिर्यम्त्राथ्सं

सेन्जिचं सुषेणंश्च सेनानिग्राम्ण्यौ विश्वाची च घृताची चाप्स्रसावापो हेतिर्वातः प्रहेतिर्यमुपर्यवीग्वंसुस्तस्य तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानिग्राम्ण्यां- वुर्वशी च पूर्वचित्तिश्चाप्स्रसौ विद्युद्धेतिरंवस्फूर्ज्नग्रहेतिस्तेभ्यो नम्स्ते नौ मृडयन्तु ते यम्॥८॥

द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधाम्यायोस्त्वा सदेने सादयाम्यवंतश्छायायां नमः समुद्राय नमः समुद्रस्य चख्वंसे परमेष्ठी त्वां सादयतु दिवः पृष्ठे व्यवंस्वतीम्प्रथंस्वतीं विभूमंतीम्प्रभूमंतीम्परिभूमंतीं दिवं यच्छ दिवं दःह दिवम्मा हि सीविश्वंस्मे प्राणायांपानायं व्यानायोदानायं प्रतिष्ठायं चिरत्रांय सूर्यस्त्वाभि पातु मृह्या स्वस्त्या छुर्दिषा शंतंमेन तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींद। प्रोथदश्चो न यवंसे अविष्यन् यदा मृहः संवरणाद्धस्थांत्। आदंस्य वातो अनुं वाति शोचिरधं स्म ते व्रजनं कृष्णमंस्ति॥९॥

प्रम्लोचंन्ती च यः स्वस्त्याष्टावि १ शतिश्च॥३॥॥_____[3]

अग्निर्मूर्धा दिवः क्कुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपार रेतारसि जिन्वति॥ त्वामंग्ने पुष्कंरादध्यर्थर्वा निरंमन्थत। मूर्जो विश्वंस्य वाघतंः॥ अयम्प्तिः संहुस्रिणो वाजंस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा क्वी रयीणाम्॥ भुवो यज्ञस्य रजंसश्च नेता यत्रां नियुद्धिः सर्चसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानं दिधेषे सुवर्षां जिह्वामंग्ने चकृषे हव्यवाहम्॥ अबोध्यग्निः स्मिधा जनानाम्॥१०॥

प्रति धेनुमिवायतीमुषासम्। यह्वा इंव प्र व्यामुजिहांनाः प्र भानवंः सिस्रते नाकमच्छं। अवीचाम क्वये मेध्याय वची वन्दारुं वृष्भाय वृष्णे। गविष्ठिरो नमसा स्तोममुग्नौ दिवीवं रुक्ममुर्व्यश्चेमश्रेत्। जनस्य गोपा अंजनिष्ट जागृविरग्निः सुदख्यः सुविताय नव्यंसे। घृतप्रंतीको बृह्ता दिविस्पृशां द्युमद्वि भांति भरतेभ्यः शुचिः। त्वामंग्ने अङ्गिरसः॥११॥

गृहां हितमन्वंविन्दञ्छिश्रियाणं वनंवने। स जांयसे मृथ्यमांनः सहों मृहत्त्वामांहुः सहंसस्पुत्रमंङ्गिरः। यज्ञस्यं केतुम्प्रंथमम्पुरोहितमृग्निं नरिश्लिषध्स्थे सिमंन्धते। इन्द्रंण देवैः स्रथ् स ब्रहिष् सीद्नि होतां यज्ञथांय सुक्रतुंः। त्वं चित्रश्रवस्तम् हर्वन्ते विख्यु जन्तवंः। शोचिष्कंशम्पुरुप्रियाग्ने ह्व्याय वोढंवे। सखांयः सं वंः सम्यञ्चमिषम्॥१२॥ स्तोमं चाग्नयें। वर्षिष्ठाय ख्यितीनामूर्जी निष्ठे सहंस्वते। सश्मिमद्युंवसे वृष्त्रग्ने विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे सिमध्यसे स नो वसून्या भर। एना वो अग्निं नमंसोर्जी नपांतमा हुंवे। प्रियं चेतिष्ठमर्ति स्वध्वरं विश्वस्य दूतम्मृतम्। स योजते अरुषो विश्वभोजसा स दुद्रवृथ्स्वांहुतः। सुब्रह्मां युज्ञः सुश्मीं॥१३॥

वसूनां देव १ राधो जनानाम्। उदस्य शोचिरंस्थादाजुह्वांनस्य मीदुषंः। उद्धूमासों अरुषासों दिविस्पृशः सम्ग्निमिन्धते नरंः। अग्ने वार्जस्य गोमंत् ईशांनः सहसो यहो। अस्मे धेहि जातवेदो मिह् श्रवंः। स इंधानो वसुंष्क्वविर्ग्निरीडेन्यों गिरा। रेवदस्मभ्यंम्पुर्वणीक दीदिहि। ख्युपो राजन्नुत त्मनाग्ने वस्तोंरुतोषसंः। स तिंग्मजम्भ॥१४॥

र्ख्यसो दहु प्रति। आ ते अग्न इधीमिह द्युमन्तं देवाजरम्ं। यद्ध स्या ते पनीयसी समिद्दीदयंति द्यवीष र्रं स्तोतृभ्य आ भेर। आ ते अग्न ऋचा ह्विः शुक्रस्यं ज्योतिषस्पते। सुश्चेन्द्र दस्म विश्पंते हव्यंवाद्गुभ्य र्रं हूयत इष र्रं स्तोतृभ्य आ भेर। उमे सुश्चन्द्र सूर्पिषो दर्वीं श्रीणीष आसिन। उतो न उत्पुंपूर्याः॥१५॥

उक्थेषु शवसस्पत् इष स्तोतृभ्य आ भेर। अग्ने तम् द्याश्वं न स्तोमैः ऋतुं न भृद्र हृदिस्पृशम्। ऋध्यामां त ओहैंः। अधा ह्यंग्ने ऋतौर्भद्रस्य दख्यंस्य साधोः। रथीर्ऋतस्यं बृह्तो बभूथं। आभिष्टं अद्य गीर्भिर्गृणन्तोऽग्ने दाशेम। प्र ते दिवो न स्तंनयन्ति शुष्माः। एभिर्नो अर्केर्भवां नो अर्वाङ्॥१६॥

सुवर्न ज्योतिः। अग्ने विश्वेभिः सुमना अनीकैः। अग्निश् होतांरम्मन्ये दास्वन्तं वसौः सूनुश् सहंसो जातवेदसम्। विप्रं न जातवेदसम्। य ऊर्ध्वयां स्वध्वरो देवो देवाच्यां कृपा। घृतस्य विभाष्टिमन् शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सूर्पिषः। अग्ने त्वन्नो अन्तमः। उत त्राता शिवो भेव वरूथ्यः। तं त्वां शोचिष्ठ दीदिवः। सुम्नायं नूनमीमहे सर्खिभ्यः। वसुरिग्नर्वसृश्रवाः। अच्छां निष्य द्युमत्तमो रियं दाः॥१७॥

जनानामङ्गिरस् इषर् सुशमी तिग्मजम्भ पुपूर्या अर्वाङ्गसुंश्रवाः पञ्चं च॥४॥॥——[४]

इन्द्राग्निभ्यां त्वा स्युजां युजा युनज्म्याघाराभ्यां तेजंसा वर्चसोक्थेभिः स्तोमेंभिष्छन्दोंभी रय्यै पोषांय सजातानांम्मध्यम्स्थेयांय मयां त्वा स्युजां युजा युंनज्म्यम्बा दुला निंत्तिर्भ्रयंन्ती मेघयंन्ती वर्षयंन्ती चुपुणीका नामांसि प्रजापंतिना त्वा विश्वांभिधींभिरुपं दधामि पृथिव्युंदपुरमन्नेन विष्टा मंनुष्यांस्ते गोप्तारोऽग्निर्वियंत्तोऽस्यां तामहम्प्र पंद्ये सा॥१८॥

मे शर्म च वर्म चास्त्विधंद्यौर्न्तिरंख्यम्ब्रह्मंणा विष्टा म्रुतंस्ते गोप्तारों वायुर्वियंत्तोऽस्यां तामहम्प्र पंद्ये सा मे शर्म च वर्म चास्तु द्यौरपंराजितामृतेन विष्टादित्यास्ते गोप्तारः सूर्यो वियंत्तोऽस्यां तामहम्प्र पंद्ये सा मे शर्म च वर्म चास्तु॥१९॥

बहस्पतिस्त्वा सादयत पथिव्याः पष्टे ज्योतिष्मतीं

बृह्स्पतिंस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे ज्योतिंष्मतीं विश्वंस्मै प्राणायांपानाय विश्वं ज्योतिंर्यच्छाग्निस्तेऽधिंपतिर्-विश्वकंमा त्वा सादयत्वन्तिरंख्यस्य पृष्ठे ज्योतिंष्मतीं विश्वंस्मै प्राणायांपानाय विश्वं ज्योतिंर्यच्छ वायुस्तेऽधिंपतिः प्रजापंतिस्त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे ज्योतिंष्मतीं विश्वंस्मै प्राणायांपानाय विश्वं ज्योतिंर्यच्छ परमेष्ठी तेऽधिंपतिः प्राणायांपानाय विश्वं ज्योतिंर्यच्छ परमेष्ठी तेऽधिंपतिः पुरोवात्सनिंरस्यभूसनिंरसि विद्युथ्सनिः॥२०॥

देवानां मग्नेयान्यं सि वायोर्यान्यं सि देवानां वायोयान्यं स्यन्तरिंख्य यान्यंसि देवानांमन्तरिख्वयान्यंस्यन्तरिख्वमस्यन्तरिख्वाय त्वा सलिलायं त्वा सणींकाय त्वा सतींकाय त्वा केतांय त्वा प्रचेतसे त्वा विवंस्वते त्वा दिवस्त्वा ज्योतिंष आदित्येभ्यंस्त्वर्चे त्वां रुचे त्वां द्युते त्वां भासे त्वा ज्योतिंषे त्वा यशोदां त्वा यशंसि तेजोदां त्वा तेजंसि पयोदां त्वा पर्यसि वर्चोदां त्वा वर्चसि द्रविणोदां त्वा द्रविणे सादयामि तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा तयां देवत्याङ्गिर्स्वद्भवा सीद॥२१॥ विद्युथ्सिनंद्युंत्वेकाननिर्युश्चं॥६॥॥• भूयस्कृदंसि वरिवस्कृदंसि प्राच्यंस्यूर्ध्वास्यंन्तरिख्यसदंस्यन्त

असि स्तुन्यि लुसनिंरिस वृष्टिसनिंरस्यग्नेर्यान्यंसि

भूयस्कृदंसि वरिवस्कृदंसि प्राच्यंस्यूर्ध्वास्यंन्तरिख्यसदंस्यन् सीदाप्सुषदंसि श्येनसदंसि गृध्रसदंसि सुपर्णसदंसि नाकुसदंसि पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयाम्यन्तरिख्यस्य त्वा द्रविणे सादयामि दिवस्त्वा द्रविणे सादयामि दिशां त्वा द्रविणे सादयामि द्रविणोदां त्वा द्रविणे सादयामि प्राणम्मे पाह्यपानम्मे पाहि व्यानम्मे॥२२॥

पाह्यायुंमें पाहि विश्वायुंमें पाहि सूर्वायुंमें पाह्यश्चे यत्ते

पर् हन्नाम् तावेहि स॰ रंभावहै पाश्चंजन्येष्वप्येष्यग्ने यावा अयावा एवा ऊमाः सब्दः सगंरः सुमेकः॥२३॥

व्यानम्मे द्वात्रिर्श्शच॥७॥॥————[७]

अग्निनां विश्वाषादथ्सूर्येण स्वराद्गत्वा शचीपतिर्ऋष्भेण त्वष्टां युज्ञेनं मृघवान्दिष्यंणया सुवर्गो मृन्युनां वृत्रहा सौहाँर्धेन तन्धा अन्नेन गयः पृथिव्यासनोद्दग्भिरंन्नादो वंषद्वारेण्रद्धः साम्नां तन्पा विराजा ज्योतिष्मान् ब्रह्मणा सोम्पा गोभिर्यज्ञं दांधार ख्युत्रेणं मनुष्यांनश्वेन च रथेन च वज्यृंतुभिः प्रभुः संवथ्सरेणं परिभूस्तप्सानांधृष्टः सूर्यः सन्तन्भिः॥२४॥

अग्निनैकान्नपंश्चाशत्॥-----[८]

प्रजापंतिर्मन्सान्धोऽच्छेंतो धाता दीख्वाया सिवता भृत्याम्पूषा सोम्ऋयंण्यां वरुण उपंनुद्धोऽसुंरः क्रीयमाणो मित्रः क्रीतः शिपिविष्ट आसांदितो न्रंधिषः प्रोह्ममाणोऽधिपतिरागतः प्रजापंतिः प्रणीयमानोऽग्निराग्नींध्रे बृह्स्पतिराग्नींध्रात्प्रणीयमान् इन्द्रो हिवधानेऽदितिरासांदितो विष्णुंरुपाविह्नयमाणोऽथुर्वोपौत्तो यमोऽभिषुंतोऽपूत्पा

आंध्रयमानो वायुः प्यमानो मित्रः खींर्श्रीर्म्न्थी संक्तुश्रीवैंश्वदेव उन्नीतो रुद्र आहुंतो वायुरावृंतो नृचख्याः प्रतिख्यातो भख्य आगंतः पितृणां नाराश १ सो उसुरात्तः सिन्धुंरवभृथमंवप्रयन्थ्संमुद्रोऽवंगतः सलिलः प्रप्लंतः

सुवंरुहचं गतः॥२५॥

कृत्तिका नख्यंत्रमुग्निर्देवताग्ने रुचंः स्थ प्रजापंतेर्धातुः सोमस्युर्चे त्वां रुचे त्वां द्युते त्वां भासे त्वा ज्योतिषे त्वा रोहिणी नख्यंत्रम्प्रजापंतिर्देवतां मृगशीर्षं नख्यंत्र सोमों देवतार्द्रा नख्यंत्र रुद्रो देवता पुनर्वसू नख्यंत्रमदिति-र्देवतां तिष्यों नख्यंत्रम्बृहस्पतिंदेवतांश्रेषा नख्यंत्र सर्पा देवतां मघा नख्यंत्रम्पितरों देवता फल्गुंनी नख्यंत्रम्॥२६॥

अर्यमा देवता फल्गुंनी नख्यंत्रम्भगों देवता हस्तो नर्ख्यंत्र सविता देवतां चित्रा नर्ख्यंत्रमिन्द्रों देवतां स्वाती नख्यंत्रं वायुर्देवता विशांखे नख्यंत्रमिन्द्राग्नी देवतांऽनूराधा नख्यंत्रिम्मित्रो देवतां रोहिणी नख्यंत्रिमिन्द्रों देवतां विचृतौ नख्यंत्रम्पितरों देवतांषाढां नख्यंत्रमापों देवतांषाढा नख्यंत्रं विश्वं देवा देवतां श्रोणा नख्यंत्रं विष्णुंदेवता श्रविष्ठा नख्यंत्रं वसंवः॥२७॥

देवतां श्तिभेषङ्गख्यंत्रमिन्द्रों देवतां प्रोष्ठपदा नख्यंत्रमुज एकंपाद्देवतां प्रोष्ठपदा नख्यंत्रमिहंर्बुध्नियों देवतां रेवती नख्यंत्रम्पूषा देवतांश्वयुजौ नख्यंत्रमश्विनौं देवतांप्भरंणीर्नख्यंत्रं यमो देवतां पूर्णा पश्चाद्यत्ते देवा अदंधुः॥२८॥

फल्गुंनी नर्ख्येत्रं वसंवस्त्रयंस्त्रि १ शच ॥ 10 ॥ ॥ 🕳 [१०]

मधुंश्च माधंवश्च वासंन्तिकावृत् शुक्रश्च श्चिश्च ग्रैष्मांवृत् नमश्च नमस्यंश्च वार्षिकावृत् इषश्चोर्जश्चं शारदावृत् सहंश्च सहस्यंश्च हैमंन्तिकावृत् तपंश्च तपस्यंश्च शैशिरावृत् अग्नेरंन्तःश्चेषोऽसि कल्पेतां द्यावांपृथिवी कल्पंन्तामाप् ओषंधीः कल्पंन्तामृग्नयः पृथङ्गम् ज्यैष्ठ्यांय सन्नंताः॥२९॥

येंऽग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावांपृथिवी शैशिरावृत् अभि कल्पंमाना इन्द्रंमिव देवा अभि सं विंशन्तु संयच् प्रचेताश्चाग्नेः सोमंस्य सूर्यंस्योग्रा चं भीमा चं पितृणां यमस्येन्द्रंस्य ध्रुवा चं पृथिवी चं देवस्यं सवितुर्म्रुतां वरुणस्य ध्रुती च धरित्री च मित्रावर्रणयोर्मित्रस्यं धातुः प्राचीं च प्रतीचीं च वसूना र रहाणाम्॥३०॥

आदित्यानान्ते तेऽधिपतयस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि सहस्रस्य प्रमा असि सहस्रंस्य प्रतिमा असि सहस्रंस्य विमा असि सहस्रंस्योन्मा असि साहस्रोऽसि सहस्रांय त्वेमा में अग्न इष्टंका धेनवंः सन्त्वेकां च शृतं चं सहस्रं चायुतं च॥३१॥

नियुतं च प्रयुतं चार्बुदं च न्यंर्बुदं च समुद्रश्च मध्यं चान्तंश्च परार्धश्चेमा में अग्न इष्टंका धेनवंः सन्तु षृष्टिः सहस्रंम्युत्मख्षीयमाणा ऋत्स्थाः स्थंर्तावृधों घृतृश्चतों मधुश्चृत ऊर्ज्ञंस्वतीः स्वधाविनीस्ता में अग्न इष्टंका धेनवंः सन्तु विराजो नामं काम्दुघां अमुत्रामुष्मिं ह्याँके॥३२॥

सर्वता रुद्राणांम्युतंश्च पश्चंचत्वारि १शच॥11॥॥———[११]

स्मिद्दिशामाशयां नः सुवर्विन्मधोरतो माधंवः पात्वस्मान्। अग्निर्देवो दुष्टरीतुरदाभ्य इदं ख्वत्र रंख्यतु पात्वस्मान्। र्थंत्र सामंभिः पात्वस्मान्गायत्री छन्दंसां विश्वरूपा। त्रिवृत्नो विष्ठया स्तोमो अहा रंसमुद्रो वार्त इदमोर्जः पिपर्तु। उग्रा दिशाम्भिभूतिर्वयोधाः शुचिः शुक्रे अहंन्योज्सीनां। इन्द्राधिपतिः पिपृतादतों नो महिं॥३३॥

ख्यत्रं विश्वतों धारयेदम्। बृहथ्सामं ख्यत्रभृद्वृद्धवृष्णियं त्रिष्टुभौजःं शुभितम्ग्रवीरम्। इन्द्र स्तोमेन पश्चद्रशेन मध्यमिदं वातेन सगरेण रख्य। प्राची दिशा सहयंशा यशंस्वती विश्वे देवाः प्रावृषाह्य सुवंवती। इदं ख्यत्रं दुष्टरम् स्त्वोजो-ऽनांधृष्ट सहस्रिय सहंस्वत्। वैरूपे सामंत्रिह तच्छंकेम् जगत्यैनं विक्ष्वा वेशयामः। विश्वे देवाः सप्तदशेनं॥३४॥

वर्च इदं ख्युत्रः संलिलवांतमुग्रम्। धुर्त्री दिशां ख्युत्रमिदं दांधारोपस्थाशांनाम्मित्रवंदस्त्वोजः। मित्रांवरुणा श्ररदाह्नां चिकिलू अस्मै राष्ट्राय मिह् शर्म यच्छतम्। वैराजे सामृत्रधिं मे मनीषानुष्टुभा सम्भृतं वीर्यः सहंः। इदं ख्युत्रम्मित्रवंदार्द्रदांनु मित्रांवरुणा रख्यंतमाधिपत्यैः। सम्माङ्किशाः सहसाम्नी सहंस्वत्यृतुर्हेम्नतो विष्ठयां नः पिपर्तु। अवस्युवांताः॥३५॥

बृह्तीर्नु शक्वरीरिमं यज्ञमंवन्तु नो घृताचीः। सुवंर्वती सुदुर्घा नः पर्यस्वती दिशां देव्यवतु नो घृताचीं। त्वं

युंङ्के॥३७॥

गोपाः पुरएतोत पश्चाद्वहंस्पते याम्यां युङ्गि वाचम्। ऊर्ध्वा दिशा रिन्तराशौषंधीना र संवथ्सरेणं सविता नो अहाम्। रेवथ्सामातिंच्छन्दा उ छन्दोजांतशत्रुः स्योना नों अस्तु। स्तोमंत्रयस्त्रि श्रो भुवंनस्य पत्नि विवंस्वद्वाते अभि नंः॥३६॥ गृणाहि। घृतवंती सवितराधिपत्यैः पर्यस्वती रन्तिराशां नो अस्तु। ध्रुवा दिशां विष्णुपत्यघौरास्येशाना सहंसो या मनोतां। बृहस्पतिंर्मात्रिश्वोत वायुः संधुवाना वातां अभि नों गृणन्तु। विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशांना जगंतो विष्णुंपत्नी। विश्वव्यंचा इषयंन्ती सुभूंतिः शिवा नों अस्त्वदितिरुपस्थैं। वैश्वानुरो नं ऊत्या पृष्टो दिव्यनुं नो-उद्यान्मितरन्विदंनुमते त्वङ्कयां नश्चित्र आ भुंवत्को अद्य

मिहं सप्तद्शेनांवस्युवांता अभि नोऽनुं नृश्चतुंर्दश च॥12॥॥———[१२]

नमंस्ते रुद्र नमो हिरंण्यबाहवे नमः सहंमानाय नमं आव्याधिनींभ्यो नमों भ्वाय नमों ज्येष्ठाय नमों दुन्दुभ्यांय नमः सोमांय नमं इरिण्यांय द्रापें सहस्राण्येकांदश॥11॥ नमंस्ते रुद्र नमों भ्वाय द्रापें स्प्तविर्शितिः॥27॥ नमंस्ते रुद्र तं वो जम्भें दधामि॥॥——[१३]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

 ${\sf Credits:} \quad {\sf http://stotrasamhita.github.io/about/}$